

12/8

Ryssarna förnekar

att deras ubåtar kan ha upp-trätt i svenska farvatten. Vär-det av dylika bestridanden bör vi numera känna; det är nog att erinra om de ihärdiga och brutala lögnerna i samband med nedskjutningen av svenska fly-gare för tre år sedan. Ingen tror väl att den ryska statsledningen driver avspänningspropagandan därhän att den erkänner obe-hagliga sanningar.

12/8

Gruvarbetarkongressen

ägna onsdagen åt debatt om statsövertagandet av LKAB. Kongressen röstade till slut, såsom Morgon-Tidningen med-delar, om skilda förslag till re-solution. Egendomligt nog får man av Morgon-Tidningen inte reda på vad dessa olika förslag innebär, endast att ett förslag antogs med 68 röster mot 31 för ett annat förslag. I själva ver-ket gällde omröstningen följän-de passus, som enligt majori-tetsbeslutet icke kom med i resolutionen:

"Kongressen uttalar efter in-gående diskussion sin tillfreds-ställelse med det beslut riksdagen fattat angående statsinlö-sen av stamaktierna i LKAB. Skulle de underhandlingar som riksdagens beslut förutsätter leda till överenskommelse på de i propositionen angivna grunderna har vi dock inget att invända häremot. Det för oss avgörande är att samhället får det dominerande inflytandet över dessa väldiga naturtillgån-gar."

Omröstningens resultat inne-bär naturligtvis inte att majori-teten inom kongressen, som rös-tade ned de citerade raderna, är motståndare till inlösen av LKAB; den visar emellertid att delade meningar framträtt, och det är ju redan förut bekant att ett stort antal arbetare vid Grängesbergsgruvorna i Norr-botten varit emot denna socia-liseringsaktion. Det mest an-märkningsvärda är kanske att regeringsorganet undviker att beröra vad omröstningen gällt.

12/8

Hr Erlanders försvar

för att han "fungerat" som he-dersordförande vid tecknarkon-gressen i Lund är inte starkt. Han trodde, säger han, att det fanns svensk anknytning och tyckte att "organisationskom-mittén såg hygglig ut". Nu kla-gar han rent av över att kri-tiken av kongressen inte kom-mit tidigare — det borde väl dock ha varit hedersordföran-dens sak att ta reda på vad han gav sig in i, inte pressens plikt att i förväg varna honom. Över huvud är det en dålig sed att alla slags konferenser och till-ställningar skall söka förskaffa sig prestige genom att få någon honhörsperson att säga några ord eller sitta med en stund. Än otrevligare är honnörspers-sonernas iver att i något slags reklamsyfte säga ja. Jäktet efter att vara med överallt, att synas i alla möjliga samman-hang borde i varje fall hos statsministern inte ta sig rent kungliga proportioner.

13/8

En isolationistisk artikel

av en okänd författare i en no-toriskt reaktionär amerikansk tidskrift refereras utförligt i Aftontidningens ledande artikel. Amerikanen i fråga gör de mest absurda uttalanden om sitt lands politik och hamnar i den befängda tanken att endast Turkiet, Pakistan och Spanien är pålitliga allierade. Av denna artikel drar Aftontidningen slutsatsen att Atlantpakten nu-mera är utan värde.

Sannolikt är ledaren skriven i god tro. Desto värre, måste man säga, ty att denna samling underliga föreställningar på all-var presenteras som typiska för amerikansk politik och opinion vittnar om en förskräckande okunnighet inom tidningsre-daktionen. Man vet alltså inte att praktiskt taget hela det amerikanska folket står bakom Eisenhowers och hans regerings klart och bestämt förkunnade avsikt att hålla på och ytterli-gare befästa den samverkan mellan demokratierna vars för-nämsta uttryck Atlantpakten är. Sådan "upplysning" anser man det anständigt att med-dela den svenska allmänheten.